

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Den sorte Drøm (Urban Gad, DK, 1911).
Fotorama.

Ds 11 (pdf: p. 2-26)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

I et Storstadscirkus. Man ser fra Staldgangen paa Skraa ind i Manegen, hvoraf et lille Brudstykke ses. Nogle Staldkarle og Artister staar og ser ind i Manegen. Artisterne i livlige fagmæssige Passiar over det Nummer, der netop fremføres. En Klovn kommer til med en lille Hund, der er klædt som han selv. Barrieren ind til Manegen slaas til Side af et Par Staldkarle og medens Artisterne hilser og klapper kolegialt å Hænderne, rider Stella ind; hun er i sort Trikot og sidder let paa sin hvide Hest. Et Par Staldkarle modtager denne og hjælper Stella ned; hun hilser venligt paa Kollegerne, derpaa klapper hun kærligt Hesten, før den bringes bort. Saa vender hun sig og hopper ind i Manegen for at modtage Fremkaldelsen.

Grev Waldberg, en elegant ung Mand med et lidt slapt og uenergisk Drag over sig, kommer ind fra Siden sammen med Hofjuveler Hertz, en kraftig, midaldrende Forretningsmand af jødisk Type, med et vist paa samme Tid lurende og mægtigt Udtryk som den, der er vant til at naa sine Maal, ligegyldig ved hvilke Midler. Begge Herrerne bærer Blomsterbuketter og er i Kjole og Hvidt. Stella kommer tilbage og Herrerne hilser hende ærbødigt, idet de klapper Hun nikker venligt, men dog aabenbart som den, der ikke kender den, der hilser. Saa løber hun igen ud i Manegen og hilser Publikum. Staldmesteren er kommet ind fra Manegen ~~XXXXXXXX~~ med sin lange Pisk i Haanden. Hertz faar ham vinket hen og beder ham forestille sig og Vennen for Stella, naar hun kommer tilbage, og de giver ham begge deres Visitkort.

Stellas Paaklæderske viser sig, ventende med hendes Kaabe over Armen. Stella kommer nu ind fra Manegen og Staldmesteren gaar hen til hende og rækker hende først Hertz' Visitkort, som hun ser paa (Set vises i stort Format), og derpaa nærmer Hertz sig meget affabelt og overrækker hende sin store Blomsterbuket; hun takker ham høfligt men lidt køligt og lader Blomsterbuketten gaa videre til Paaklædersken, faar saa det andet Visitkort og modtager Waldbergs Hilsen venligt. Han træder frem og bukker meget ærbødigt idet han overrækker hende sine Blomster, der kun bestaar i en enkelt

Liljestængel, med udsprungne Blomster. Hun takker smilende og spørger lidt med, at hendes Kostume ikke egner sig til Blomsten., knækker saa Stilken over og sætter Blomsterne i Haaret paa den ene Side af Hovedet; da hun ikke ved, hvor hun skal gøre af Visitkortene, stikker hun det ned paa sit Bryst og rækker derpaa Haanden til Waldberg, som kysser den, medens Paaklædersken hjælper hende Kappen paa. Saa hilser hun og gaa ud til Siden, fulgt af Paaklædersken. Begge Herrerne ser efter hende. Hertz aabenbart greben af en vild Lidenskab for hende og sværger at ville vinde hende for enhver Pris. Waldberg staar blot og stirrer helt betaget den Vej, hun er gaaet.

2.

Stellas Paaklædningsværelse i Cirkus.

Hun er omtrent færdig med sin Omklædning. Paaklædersken staar og hægter hende i Ryggen. Hertz Blomster ligger paa Bordet, men Waldbergs Lilje er sat i Vand ved Toiletspejlet. Det banker paa Døren. Paaklædersken gaar hen og ~~XXXXXX~~ aabner og Hertz' Hoved viser sig; hun vil ikke lukke ham ind, og da han trænger paa, viser Stella ham høfligt men bestemt tilbage. Han forsvinder derpaa modstræbende, aabenbart mere og mere betaget af hendes Skønhed. Hun fuldender sit Toilette, tager Hat og Kaabe paa, sætter Waldbergs Blomster i Brystet og gaar, idet hun siger Godnat til Paaklædersken.

3.

Trappe udenfor Cirkus.

Aften. Waldberg staar ved Siden af Trappen, aabenbart ventende. Hertz kommer ned i stærkt Sindsoprør; han gaar hen til Waldberg: Hvad giver De mig, hun vilde ikke lade mig komme ind til sig, lukkede mig simpelt hen ude, men vendt bare, vent siger jeg, jeg sejrer altid tilslut, for jeg elsker hende, hun fylder mit Sind, aa Stella, forbandet ogsaa. Han har sagt de sidste Ord i et pludseligt Udbrud af lidenskabelig Ophidselse, saa standser han pludselig, medens Waldberg studerende betragter ham. Hertz ser sit Automobil, der holder og venter, gaar rask ned ad

Trappen, helt optaget af sine egne Tanker; saa husker han paa Waldberg. Har De ikke Lyst til at køre med mig? Ikke, vil De blive staaende der, ja saa, Naa, Farvel da. Efter at have set paa Waldberg ligesom med en voksende Mistanke, river han sig løs, synker hen i Grublen og gaar som i Tanker de sidste Trin ned til Automobilten og gaar ind i den, hvorpaa Tjeneren smækker Døren i, og Vognen kører bort. Waldberg har hilset paa ham og derpaa vent sig bort og stirrer op mod Døren. Denne aabnes, og Stella kommer ud, gaaende langsomt ned ad Trappen, Waldberg har blottet sit Hoved og staar stille og lader hende passere, idet hun slet ikke bemærker ham. Hun ser sig forgæves om efter en Automobil. Waldberg nærmer sig saa med den største Ærbødighed og tilbyder at hente en til hende. Stella vender sig og hilser venligt genkendende paa ham, idet hun rækker ham Haanden; hun modtager Tilbudet, men idet han vil springe afsted efter Vognen, kalder hun ham tilbage og spørger, om han alligevel ikke hellere vil følge hende tilfods, Hun har Lyst til at gaa i den friske Aftenluft. Han bliver helt betaget af Glæde, og de gaar sammen afsted.

4.

Gade langs en Park.

Waldberg og Stella kommer og drejer ind igennem Parken.

5.

Park.

Waldberg og Stella kommer gaaende i fortrolig Samtale, de har gå hinanden under Armen. Naar de er kommet helt i Forgrunden, standser de og ser paa en lille Dam, hvori Maanen spejler sig, saaledes at de viser sig som Silhuetter mod Lyset.

Der paa ser man dem forfra, med Ansigterne belyst af Maanen. Hun staar og ser drømmende frem for sig, medens han ufravendt ser ned paa hende; han lister sig til sagte at drage hendes Haand til sig og trykke den mod sit Hjerte, hun drejer langsomt sit Blik op imod ham og deres Øjne mødes i et langt Blik. Saa bøjer han sig over hende og trykker et langt Kys paa hendes Mund, indtil hun gør sig fri med blid Modstand. Han staar sørgmodig, bange for at have

fornærmet hende, indtil hun smilende tager hans Haand og fører ham bort.

6.

Foran Stellas Hus.

Waldberg og Stella kommer sammen. Han holder hende om Livet og fører hende langsomt med sig; udenfor Huset standser hun og gør sig lempeligt fri, ligesom ængstelig for, at hans Lidenskab skal tage Overhaand. Han behersker sig, tager blot hendes Haand og kysser den, hilser hende saa ærbødigt og vil vende sig for at gaa; hun ser hans Modfaldenhed og trøster ham spøgefuldt ved at klappe ham let paa Kinden. Saa gaar hun hurtigt hen og aabner Jerngitteret, vinker endnu engang, gaar ind og lukker Gitterporten efter sig.

7.

I Stellas Kabinet.

Det er mørkt, hun kommer ind og tænder straks det elektriske Lys.

8.

Foran Porten.

Waldberg staar endnu ubevægelig og ser efter Stella. Saa ser han Vinduet ved Siden af Porten blive lystk efter nogen Kamp med sig selv kan han ikke længere beherske sin Længsel, efter at gense hende, gaar hen og føler efter, om Gitterporten er lukket; da han ikke kan faa den op, klatrer han let over den og springer ned indenfor og forsvinder i Portens Mørke.

9.

Stellas Kabinet.

Hun staar og ser drømmende frem for sig, smiler saa lidt vemoed dig og søger at ryste sine Tanker af sig; hun tager sit Overtøj af lægger det fra sig, sætter sig saa og ser hen for sig et Øjeblik, stadig drømmende og længselsfuldt. Pludselig hører hun en svag Banken, rejser sig lyttende; det banker igen, hun farer sammen og vil

gaa for at lukke op, men standser tvivlraadig, xkæmponde med sig selv. Det banker atter og hun giver sig til at gaa op og ned ad Gulvet, uden at kunne bestemme sig, idet hun lider nervøst under sin egen ubeslutsomhed. Saa ophører Bankningen og hun staar lyttende et Øjeblik. Først da angrer hun, og løber hurtigt hen og tager Nøgleknippet fra sin Taske og skynder sig mod Døren.

10.

Foran Huset.

Man ser Waldberg indefra klatre over Gitterporten og springe ned uivendig; han ser sig bedrøvet tilbage og vender sig saa og vil gaa. I det samme hører han Porten aabnes bag sig, vender sig og ser Stella komme hurtigt ud. Uvilkaarlig breder han Armene ud, og hun kaster sig heftigt og uden Betænkning i dem. De kysser hinanden, og derpaa fører han hende, stadig med Armene slaaet om hende, ind gennem Porten.

11.

I Stellas Kabinet.

Waldberg fører Stella ind; han vil atter trykke hende til sig, men hun gør sig lempeligt fri og gaar lidt fra ham; han tager sit Overtøj af og lægger det fra sig; Stella har imidlertid tvivlraadig fjernet sig og støtter sig op ad et Bord, idet hun nervøst flytter om paa de Smaagenstande, der findes paa det. Waldberg gaar hen til hende og vil kysse hende, men hun afværger det blidt; saa sætter han sig paa en Stol lige ved Siden af hende og taler mere og mere indtrængende til hende om sin Kærlighed, hans Lidenskab stiger, da han tror, at han taler forgæves og til Slut skjuler han Hovedet i sine Hænder. Stella har halvt bortvendt hørt paa ham med stigende Betagelse, nu vender hun sig om og et halvt kærligt, halvt medynkfuldt Smil gaar over hendes Ansigt, hun lader sin Haand glide over hans Haar, han ser op, studser over hendes Udtryk, griber hendes Haand og drager hende mod sig. Hun bøjer sig langsomt over ham, stadig seende ham i Øjnene, medens hendes Blik dugges og saa griber han hende pludselig og drager hende ned til sig og slaar Armene lidenskabeligt om hende; hun gør ikke læn-

*Arkt
22. Bil*

gere Modstand, men synker i salig Given sig hen ind til ham og lader hans Kys regne ned over sit opadvendte Ansigt. Waldberg lægger hende paa Sofaen, og bøjer sig over hende, rejser sig saa og ser paa hende beruset af sin Lykke, medens hun ligger med halvt lukkede Øjne og rækker Armene ud imod ham, Saa springer han pludselig hen og slukker det elektriske Lys, saa alt bliver mørkt.

12.

I Paaklædningsværelset i Cirkus. (Nogen Tid efter Stellas Aftenselskab. En ubuden Gæst. (Fortext).

~~XXXXXXXXXXXX~~ Stella er næsten færdig omklædt til Selskabsdragt. Paaklædersken i Færd med at rydde op efter Toiletet, derefter gaar hun. Waldberg sidder rygende en Cigaret i fortrolig Samtale med Stella og et Par andre Cirkusdamen og nogle Herrer. Efterhaanden kommer der flere til - alle er i Aftenkostumer med Overtøj og Hatte, Herrerne i Kjole. Selskabet modtages med aabenlys Glæde og Stella tæller efter, om nu ogsaa alle er tilstede.

Da hun ser, at dette er Tilfældet, giver hun sig til at tage sit Overtøj paa og man bereder sig netop under almindelig Munterhed til at tage afsted, da Døren gaar op og Hertz træder ind, ogsaa i Kjole med en stor Buket i Haanden. Der opstaar en Pause, som Stella afbrydet bed at hilse høfligt paa Hertz, dog aabenbart lidt ked af, at han er kommen. Hun forestiller ham for nogle af Damerne, som han komplimenterer, hvorpaa han hilser paa Herrerne, hvoraf nogle er ham bekendte. Under dette siger Waldberg sagte til Stella, at de ikke skal tage Hertz med, og hun, der er genert af Situationen, trækker paa Skuldrene, som hun ikke ved, hvad hun skal gøre. Imidlertid er Selskabet begyndt at gaa ud ad Døren, og tilsidst er blot Stella, Gertz og Waldberg tilstede, medens de andre venter udenfor den aabne Dør, Stella er stadig genert, og da hun ikke kan finde Udvej, ender det med, at hun til Waldbergs Ærgrelse indbyder Hertz til at tage med, hvilket han modtager paa en lidt paatrængende Maade. Han byder Stella Armen, og fører hende ud, medens Waldberg lidt misfornøjet følger efter.

13.

Trappen udenfor Cirkus. Selskabet kommer ud og stiger ind i ventende Automobiler, som efter haanden kører frem. Tilsidst kommer Hertz og Stella, fulgt af Waldberg. Hertz vinker sin store Luksusautomobil frem og stiger ind med dem, efter at Stella har opgivet sin Adresse til Chaufføren.

14.

Stellas Hus.

Automobilerne kører op og det muntre Selskab staar ud, tilsidst kører Hertz' Automobil frem og Stella fører hele Selskabet ind ad Porten.

15.

I Stellas Kabinet.

Der er oplyst og pyntet med Blomster. Hendes Pige kommer hurtigt løbende gennem Værelset og ud i Baggrunden, da man hører Automobilerne udenfor, man ser hende aabne og Gæsterne tager Tøjer af i Entreen udenfor, derpaa kommer de ind, ledet af Stella, som fører dem igennem Værelset og ind i en anden Stue, alt under Spøg og Latter fra alle de tilstedeværendes Side. Hertz sørger for at være ~~EM~~ ved Siden af Stella og gaar tilsidst ud med hende.

16.

Spisestuen hos Stella.

Der er dækket til Selskabet ved mange smaa Borde, der staar Blomster paa Bordene og Gæsterne hjælper sig selv med Opvartningen, Ved et lille Bord i Forgrunden sidder Stella, Hertz og en Dame, medens Grev Waldberg har forlaft sin Stol for at opvarte Stella. Hertz er nærgaaende galant mod denne, især naar han bemærker, at Waldbergs Opmærksomhed er afledt. Hun er aabanbart uvillig overfor Hertz' Galanteri og for at slippe for det, giver hun sig til at tale med Damen om et lille Smykke, som denne bærer paa Brystet, Damen tager det af, da Stella beundrer det saa meget, og fortæller at hun har købt det hos Hertz. Denne tager det i Haanden og bekræfter dette. Derpaa holder han det paa Stellas Bryst (Jeg skal

forære Dem et Mage dertil), og lover at give hende Mage til. Stella viger lidt tilbage for hans Berøring, og da hun i det samme møder Waldbergs Blik, rejser hun sig og forlader Bordet efter at have givet Damen Smykket tilbage, Waldberg vil følge hende, men i det samme taler Damen til ham, saa han ikke kan slippe bort. Hertz bemærker dette, rejser sig og følger efter Stella.

17.

I Stellas Kabinet.

Det er stillet Spilleborde frem, Stella kommer ind og ser efter, om Spillebordene os. v. er i sin Orden, og da dette er Tilfældet vender hun sig og gaar igen, men i det samme kommer Hertz ind. Han ser hende Alene og nærmer sig med en frak og gridsk Mine. Hun bekæmper sin Uvilje og foreslaar ham høfligt, at de skal gaa ind til Selskabet igen, men Hertz stiller sig i Vejen for hende og giver sig til at gøre hende Kærlighedserklæringer. Hun vender sig fra ham efter forhøves at have søgt at komme forbi ham, og leder som hun aldeles intet hører, undtagen naar hun maaler ham med et haanligt Blik, men han kan tilslut ikke holde sin Lidenskab i Tømme og griber hende om Livet og kysser hende paa Halsen. Idet samme farer Waldberg, der er kommet uset ind i Stuen, løs paa Hertz, griber ham ved Kraven, drejer ham ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ omkring og slaar ham med al Kraft i Ansigtet og slynger ham dernæst voldsomt i Gulvet. Waldberg vil nu kaste sig over Hertz, men Stella, der vil undgaa en Skandale, lægger sig imellem, og kun ved at opbyde al sin Myndighed, lykkes det hende at holde den rasende Waldberg tilbage. Hertz rejser sig skulende og med en truende Mine og bringer sit Tøj i Orden, medens Stella klynger sig kærligt til Waldberg for at berolige ham. Gæsterne kommer nu ind og begynder at faa en Forstaaelse af, at der er noget galt fat, men for at aflede deres Opmærksomhed gaar Stella dem anbragt ved Spillebordene. Hertz og Waldberg staar stadig og ser forbitrede paa hinanden. Saa faar Hertz pludselig en Indskydelse; han udfordrer Waldberg til en Duel paa Kort, indbyder ham til at tage Plads med sig ved et Bord i Baggrunden, Waldberg afslaar dette kort og vender sig for at gaar men da han bag sig hører Hertz' spottende Latter, drejer

han sig rasende om paa Hælen og ser Hertz sidde i en brovtende Stilling og indbyde ham til Spiller. Waldberg vil lige til at modtage Forslaget, men i det samme kommer Stella til og griber W. ved Armen for at holde ham tilbage, det er lige ved at lykkes hende, men et Blik paa hans Fjende bestemmer ham om, og han tager Plads ved Bordet lige overfor Hertz, medens Stella stiller sig bag hans Stol, opfyldt af bange Anelser .

En Minuts Pause til Forberedelse af 2' Akt.

En Duel paa Kort.

Bordet ses i stort Format. Hertz spiller rolig og koldblodig hvorimod Waldberg dirrer af Nervøsitet og undertrykt Raseri. Han sidder i uafbrudt Uheld, bliver ogsaa forstyrret af Stella, der hele Tiden bønfaller ham om at holde op, ligesom de andre Gæster, der samler sig om Bordet, forbavsede ser paa dette Spil og raader Waldberg til at standse. Men han vil ikke; efterhaanden taber han alle sine Penge, som Hertz rolig inkasserer, saa der ligger en hel Bunke ved Siden af ham. Da Waldberg ikke har flere Oenge (Alt paa et Kort), er Stella lige ved at faa ham overtalt til at bryde af, men Hertz's haanlige Smil forbitser ham saadan, at han spiller videre paa Kredit. Tilsidst kaster Stella sig paa Knæ og bønfaller ham stadig, men da Waldberg i sammenbidt Raseri vil fortsætte, springer hun op, river Kortene ud af Haande paa begge Spillerne og slynger dem bort; Waldberg rejser sig tungt, ser sløvt og afslappet frem for sig, medens Hertz med et roligt Smil mønstret ham og Stella. Saa tager Waldberg sit Visitkort frem, tager et Kort og skriver: Skylder Hr. Hofjuveler Hertz 85.000 Kr., betales inden 24 Timer. Hertz stikker det i Lommen.

Stuen vises igen i hele sin Størrelse. Hertz rejser sig, alle viger med Uhygge tilbage fra ham. Han tager Pengesedlerne paa Bordet, kaster dem ind i Kaminen, hilser og gaar mod Døren. Her standser han, vender sig og ser endnu engang mørkt paa Selskabet. Gaar saa tungt ud af Døren, Ingen hilser ham, alle staar, slaaede af Uhygge, ubevægelig stille.

Spillegæld er Æresgæld.

I Stellas Kabinet. Der er uordentlig efter Selskabet. Waldberg staar ubevægelig i samme Stilling og stirrer tungt hen for sig. Stella, der har fulgt sine Gæster til Døren, kommer ind, nærmer sig langsomt og tøvende, kalder sagte paa ham, han hører ikke. Saa griber hun hans Haand, men finder den slap og død, griber ham saa med begge Hænder om Hovedet og drejer hans Ansigt mod sit, saa vaagner han til Bevidsthed, og paa hendes ængstelige Spørgsmaal bryder han ud, han er ruineret; han kan ikke betale Gælden til Hertz. Alt er forbi. Stella beroliger ham saa godt hun kan, forsøger at stille ham tilfreds med Kærtegn, trækker ham hen til Sofaen og vil have ham til at sætte sig ved sin Side, men han kaster sig med Ansigtet i hendes Skød og bryder ud i Hulken, medens Stella søger at berolige ham som et Barn. Hun løfter hans Ansigt op, men da hun ser det fortrukket af Sorg, begynder ogsaa hun at græde, først sagte, siden voldsommere og voldsommere, idet hun begraver sit Ansigt i Puderne. Waldberg faar Medynk med hende, giver sig til at klappe hende paa Hovedet til hun falder til Ro, Han lytter efter og bemærker, at hun har hulket sig i Søvn, saa lister han med stor Forsigtighed mod Døren, efter at have dækket hende med et Tæppe og kysset hende sømt paa Haaret. Han slukker det elektriske Lys og lukker sagte Døren efter sig.

Hos Vaabenhandleren.

Gade. Tidlig Morgen med typisk Morgenfærdsel. Fortove fejles. Mælkevognen holder og Pigerne kommer ud for at forsyne sig; Butikkerne aabnes, Skodderne tages fra. Waldberg kommer slentrende uden Maal og Med, seende træt frem for sig. Han standser mekanisk foran en Vaabenhandlers Vindue, faar saa pludselig en Indskydelse vakler et Øjeblik i sin Beslutning, gaar saa indenfor.

Stellas Kabinet.

Det er halvmørkt. Stella sidder endnu i samme Stilling paa Sofaen sovende. Pigen kommer ind, bærende en Spand en Gulvskrubbe, stil-

ler det fra sig og gaar hen og trækker Gardinerne fra Vinduerne, saa Lyset falder ind. Da hun vender sig, opdager hun Stella, tror at hun er syg og gaar hen og vækker hende ved at røre hendes Arm, Stella tror først, at det er Waldberg, men da hun angstelig for Waldberg spørger efter ham, siger Pigen, at han er der ikke, efter at have sendt Pigen ud at hente Baderekvisiter, rejser Stella sig, endnu ør af Søvn og stiv af den umagelige Stilling. Hendes Angst for Waldberg stiger, men hun søger at berolige sig, og da Pigen kommer tilbage med Badekappe, Tøfler og Haandklæde, tager hun imod det og gaar for at bade sig, medens Pigen giver sig til Arbejdet.

23.

Foran Vaabenhandlerens Butik. Waldberg kommer ud med en lille Pakke i Haanden.

24.

I Parken.

Waldberg kommer gaaende med Pakken i Haanden, sætter sig paa en ensom Bænk, lige i Forgrunden, apkker ganske rolig og mekanisk en Revolver ud, aabner en lille Æske med Patroner, lader Vaabnet og kaster de tiloversblevne Patroner fra sig, stikker saa Revolveren i Overfrakkens Brystlomme og støtter Hovedet i Haanden, idet han ser tomt for sig.

25.

I Stellas Kabinet.

Pigen er færdig med at gøre i Stand. Det ringer, og hun gaar ud for at lukke op. Stella kommer ind. Hun er i Badekaabe med udslaaet Haar, kommer aabenbart lige fra Badet. Hun gaar hen til Kamihylden og tager sin Taske for at finde noget i den. I det samme kommer Pigen ind med et Par Aviser og et Brev, dette sidste tager Stella og aabner det, idet Tasken bliver hængende paa hendes Arm, Hun gaar noget frem, aabner Konvolutten og læser: De lovede mig at ville modtage et lille Smykke til Erindring, De bedes komme selv i min Forretning og vælge det personligt. Deres ærbødige Beundrer A. Hertz.

Stella læser Brevet med Uvilje, trækker haanligt paa Skulderen, kommer saa til at tænke paa Waldberg og krammer Brevet i sin Hand og putter det i Tanker ned i Tasken.

26.

Formiddagsprøven i Cirkus.

I Cirkus samme Sted som i første Billede.

Nogle Artister i Prøvetøj. En Staldkarl staar ventende med Stellas Hest. Han ser paa sit Ur, hun er saabenbart forsinket. Endelig kommer hun med Kjolen heftet op og med sin Ridepisk i Haanden. Hun klapper Hesten paa Hovedet og lader Staldkarlen trække den ind i Manegen. ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ Der paa vil hun selv følge efter, men i det samme kommer Waldberg. Hun studser ved at se ham han er endnu ikke omklædt, og hun forstaar, at han har flakket hvileløs om hele Natten. Ved at se hende samler han sig, vil ikke gøre hende urolig søger smilende at gøre spøgefulde Undskyldninger for sit derangerede Udseende, men hun ser forskende paa ham og gennemskuer ham; han vil saa tage Afsked med hende, rækker hende sin Haand, men hun forstaar, at det er hans Afsked med hende for Livet, og kaster sig ind til ham for at holde ham fast i sine Kærtegn. Pludselig føler hun en haard Genstand paa hans Bryst og spørger, hvad det er. Han vil slaa det hen, men hun trænger ind paa ham, og da han lempeligt vil gøre sig løs (Revolveren) river hun pludselig med stor Kraft hans Frakke op og efter en kort Kamp med ham lykkes det hende at rive Revolveren op af Lommen. De staar og ser tavst og ubevægelig paa hinanden, saa sænker han sit Blik for hendes, Hun spørger ham, om det var hans Hensigt at dræbe sig, og han tilstaar det. Nu vil hun forbyde ham det, han maa ikke gøre det for deres Kærligheds Skyld, for ~~KK~~ hendes Skyld, men han trækker paa Skuldrene, han har ikke andet at gøre, Saa giver hun sig til at bønfulde gam, hun beder som for sit eget Liv, stadig knugende Revolveren til sit Bryst, og hun nægter at give ham den tilbage. Hendes Bønner hjælper hende ikke, han er fast i sit Forsæt. Saa bøjer han sig en sidste Gang over hende og kysser hende ømt, river sig saa løs, maa ligefrem vriste sig fra hende, saa hun næsten falder; derpaa skynder han sig bort, medens Stella ser efter

ham med Ansigtet stivnet af Angst og Smerte, Saa vender hun sig og gaar bort den modsatte Vej.

27.

I Paaklædningsværjset.

Stella kommer ind, endnu med Revolveren i Haanden. Han støtter sig halvt afmægtig til Bordet, kommer derved til at røre ved sin Taske, der ligger der, faar derved den Indkydelse at lægge Baaonet ned i Tasken, da hun gør det, falder hendes Blik paa

Hertz' sammenkrøllede Brev.

Hun tager det op og glatter det mekanisk ud og ser endnu engang paa det. Saa faar hun pludselig en Indskydelse, en Ide til Frelse. Hun skyder Tanken fra sig, men den kommer igen, skønt hun kæmper imod. Endelig tager hun sin Beslutning, sætter sig og skriver et Par Ord, løber hen til Døren og kalder ud; EN Staldkarl viser sig, og Stella giver ham ilførdig Besked, medens hun lukker Brevet til. Staldkarlen griber det og skynder sig bort saa hurtig, han kan Stella begynder hastigt at gøre sig i Stand til at gaa ud.

28.

Udefra Trappen.

Staldkarlen kommer ud af Døren, ser sig et Øjeblik om, løber saa
X saa hurtigt han kan ned ad Trappen og hen ad Gaden.

29.

Gaden. Waldberg kommer gaaende. Bagved ham ses Staldkarlen komme løbende hastigt med Brevet i Haanden. Han indhenter Waldberg, standsrer ham forpustet, faar en Drikkeskilling for Besørgelsen af Brevet, takker og gaar igen tilbage den samme Vej, han var kommen. Waldberg river Brevet op og læser: Jeg havde glemt, at jeg ejer et kostbart Smykke, sælg det, og Du er frelst. Mød mig om en Time i Parken. Stella.

Han stirrer paa Brevet, stryger sig over Panden som en, der uventet frelses, lyser op, idet han kysset Brevet. Saa stækker han det i Lommen og gaar bort.

Trappen udenfor Cirkus.

Stella kommer ud og gaar ned ad Trappen. Hun møder Staldkarlen, og faar Besked paa, at Waldberg har faaet Brevet. Hun takker ham og gaar den modsatte Vej bort.

Foran Hertz Butik.

Stella kommer gaaende, standser tvivlraadig., man fornæmmer en indre Kamp, saa tager hun Mod til sig og gaar ind ad Døren.

I Hertz Butik.

Stella kommer ind og spørger efter Hertz. En af Expedienterne vil hente ham, og Stella tager et Visitkort op af sin Taske og giver det til Expedienten, som forsvinder med det. Straks efter kommer Hertz ilførdig ind, meget affabelt og smiskende; han staar først ved Siden af Stella; denne, der generes af hans Blik, ser ned og faar Øje paa hans Brev i Tasken og tager det frem og takker ham for det; han slaar det hele hen som en Bagatel, gaar bag om Disken og leger med nogle Etuier, som han tager frem med smaa Smykker for at finde Magen til det, Stella har beundret hos Damen forrige Aften. Han viser hende forskellige, men finder stadig ikke det rette, pludselig lader Stella, som om hun med et lagde Mærke tilen Montre paa Disken med kostbare Perlesmykker i; Hertz hører hendes Udbrud og ophører et Øjeblik med sin Søggen og skynder sig at fastslaa, at disse Sager er ganske anderledes kostbare end dem, han havde tænkt sig at kunne give hende. Hun erklærer straks, at hun er klar over det, men siger dog, at hun har Lyst til at se dem nærmere. Han tager Smykkerne frem, lader Montren staa aaben og Stella tager et Par af Smykkerne frem, medens Hertz forklarer om deres Værdi. Især et stort Perlehalsbaand er af uhyre Værdi, og hun prøver det et Øjeblik, derpaa lægger hun det paa Disken og Hertz giver sig atter til at søge efter det, han vilde forære hende, og hun snakker muntert og saa koketterende som muligt, trods sin umaadelige Væmmelse for ham. Hun lægger som i Tanker sin Taske over Perlehalsbaandet og taler meget ivrigt med Hertz, der nu

bøjer sig ned bag Disken for at trække en Skuffe ud: imedens tager Stella Perlehalsbaandet og lader det glide ned i Tasken (Det forrædderiske Spejl), men Hertz ser dette i et Spejl, han studser og er lige ved at ville bryde ud med det, men behersker sig med en Kraftanstrengelse smiler underfundigt og synes at lægge en Plan, Saa tager han et Etui i Skuffen, rejser sig og siger, at nu har han endelig fundet det rette, Stella, der har faaet noget Skyd og nervøst over sig, ser lidt forskende paa ham, men beroliges af hans smilende Mine; Hun sætter paa det lille Smykke, han rækker hende og genkender det som et af den Slags, der er bleven tilbudt hende i Gaar; hun gør sig al Umage for at være elskværdig imod ham, ogsaa da han tager Smykket ud af Etuiet og forlanger personligt at hefte det paa hendes Bryst; hun tillader det, og han nærmer sig og benytter sig af Lejligheden til at kysse hende paa Kinden, efter at hun ved at dreje Hovedet har unddraget ham sin Mund. Saa takker hun ham med et Haandtryk og gaar mod Døren, medens han følger hende galant og gør spøgefulde Bemærkninger om hendes pludselige Hastværk, Hun smiler og takker endnu engang og gaar saa hurtigt ud og Hertz lukker Døren efter hende.

33.

Udenfor Butikken,

Stella kommer hurtigt ud, tager i Farten sit Lommetørklæde frem og skynder sig ned ad Gaden.

34.

I Hertz Butik.

Hertz har lige lukket Døren efter Stella, aflægger saa pludselig sit Smil og faar et truende Udtryk, samtidig med, at han smiler ved sig selv; saa skynder han sig pludselig at kalde; Expedienten kommer springende, Hertz giver stampende og utaalmodig den ene af dem Ordre om at hente Pels og Hat til sig; medens Expedienten ilksomt henter Overtøjet, giver Hertz Besked paa at rydde Disken op, Expedienten kommer løbende med Overtøjet og hjælper Hertz det paa han kan næppe give sig Tid til at faa det helt paa, styrter saa ud af Døren.

35.

Udenfor Hertz Butik.

Hertz kommer ud, ser op og ned ad Gaden, faar Øje paa Stella og skynder sig til den samme Side efter hende. Han har skyndt sig saaledes, at han endnu ikke har faaet knappet sin Frakke.

I Parken.

Waldberg (I Formiddagdragt) gaar ventende af og til seende paa sit Ur. Stella drejer om et Hjørne og nærmer sig ham bagfra, uden at han hører hen de; han farer næsten sammen, da hun pludselig stikker sin Arm ind under hans, og hun ler af hans Forskrækkelse idet hun trækker ham afsted med sig. Hun fortæller, at nu er al-
 tin godt, og begge er saa optagne, at ingen af dem bemærker, at Hertz er fulgt bagefter hende og nu sniger sig efter dem med stor Forsigtighed. Stella faar Waldberg hen til en Bænk, og her sætter de sig begge. Straks efter ses Hertz, der har listet sig gennem et Buskads og nu holder sig skjult i nogen Afstand fra dem. Stella giver sig nu til at opmuntre Waldberg, der under det fore-
 gaaende hele Tiden har vaklet mellem sin oprevne Sindstilstand og sit Haab om Frelse, og tilslut giver hun sig, glad ved at se ham lyse op, til at spørge med ham, som man taler til et Barn, der skal have en Gave og endnu ikke ved, hvori den bestaar, hun viser ham Tasken, men vil, da gam gaar ind paa Spøgen og griber efterden, ikke give ham Lov til at aabne den - lader ham saa kigge lidt i den og smækker den atter til, ganske som et Par overgivne Børn, idet man dog glimtvis aner en mørkere Baggrund. Endelig tager Stella Perlehalsbaandet frem og holder det frem for gam; han studser rejser sig og ser ligesom lidt tvivlende paa hende; men hun beroliger hans Tvivl med en lidt spøgende Indignation; det lykkes hende ogsaa, men han vil ikke modtage det; han finder alligevel Gaven for stor, men Stella giver sig til at bede ham, trænger indsmigrende ind paa ham med Kærtagn, og endelig lader han sig overtale, og rørt over hendes Godhed kysset han hendes Hænder, helt bevæget. Hun kaster sig ind til ham og jager alle mørke Anelser paa Flugt, klynger sig til ham til Tak fordi hendes Offer altsaa ikkexhar væ-

ret forgæves. Ogsaa han rives med af hendes Glæde - lyst ligger Livet for dem begge. Under dette falder hendes Taske til Jorden og Waldberg tager den op, idet han spørger med, at den er saa tung, han vil aabne den, men hun snapper den hurtigt fra ham, og da han i Overgåivenhed vil tage den igen, aabner hun den og tager Revolveren frem. Hun truer med Pegefingern som ad en uagtig Dreng, og vil ikke give ham da, selv da han lover, at han aldrig vil bruge den, og hun putter Vaabnet i Tasken. Saa ser han paa sit Ur og siger, han maa afsted, kysser hende endnu engang og gaar sin Vej, idet han flere Gange vender sig og vinker. Hun har ligeledes rejst sig og gaar den modsatte Vej, idet hun ogsaa vender sog og nikker. Pludselig træder Hertz frem bag hende og griber hende haardt i Armen. Hun bliver saa forskrækket, at hun vil skribe, men han paa-byder hende myndigt Tavshed. Han sigter hende for Tyveriet, som han har set, og peger paa Tasken, hvor Halsbaandet har været i, og viser efter Waldberg, der har faaet det; hun kan ikke svare, staar bare og stirrer paa ham, stiv af Skræk; paa hans Spørgsmaal kan hun intet svare; men nikker som den, der maa indrømme sin Brøde. Hun vakler et Øjeblik, fuldstændig sammenbrudt, og Hertz griber hende i sine Arme for at hun ikke skal falde om, men Berøringen af ham er hende saa modbydelig, at hun tager sig sammen og støder ham fra sig. Han har hele Tiden set sig over Skulderen efter Waldberg, nu griber han Stella ved Armen og drager hende med sig, samme Vej som Waldberg er gaaet. Hun følger med ham, viljeløst og brudt.

37.

Indgangen til Porten.

Waldberg kommer gaaende, standsar et Øjeblik og tænder en Cigaret, da han stikker Etuiet i Lommen igen, faar han fat paa Perlehalsbaandet, tager det frem og ser et Øjeblik paa det, gemmer det saa igen og gaar videre. Bag ham kommer Hertz, der fører Stella med sig. Han er igen begyndt at tale om Kærlighed til hende og griber ligesom lidt gramsende efter hendes Haand. Hun river sig løs og vil raabe efter Waldberg og løbe efter ham, men Hertz tager hende i Armen, og truer hende til Tavshed, som fører han hende cvidere med sig efter Waldberg.

Waldberg kommer gaaende. I kort Afstand efter ham kommer Hertz, der stadig fører Stella med sig. Han bestormer hende med Kærlighedserklæringer, hun hører tavs og ligesom bevidstløs paa ham. Da han ser hendes stivnede Kulde, vil han tvinge hende yderligere, han peger truende frem mod Waldberg, der gaar foran og lover hende sikkert at ramme ham ogsaa, hvis hun vægrer sig, ham, der gaar med det stjaalne Perlehalsbaand i sin Lomme. Stella bliver angst, da det ogsaa gælder ham, hun elsker, hun vrider sine Hænder og staar vaklende. I det samme kommer en Politibetjent forbi, Hertz spørger hende for sidste Gang, om hun vil blive hans. Hun afslaar det. Saa kalder Hertz paa Politibetjenten, som hilser og nærmer sig. Stella vakler, ligesom afmægtig, og paa Hertz sidste Spørgsmaal nikker hun, hun lover at tilhøre ham. Saa affærdiger Hertz Politibetjenten, det havde været en Fejltagelse, og han hilser igen og gaar sin Vej. Hertz tager saa sit Visitkort frem, skriver et Par Ord paa det og holder det frem for hende. Hun ser flygtigt at der staar: Adolf Hertz, Bredgade 92, i Nat Kl. 12. Saa nikker hun, uden at se paa ham, bliver staaende og ser ganske ubevægelig frem for sig. Han tager hendes Taske, aabner den og kastet Kortet ned i den. Derpaa tager han Afsked med hende, hilser hende paa samme Tid ydmygt og truende, Saa skynder han sig afsted og samme Retning som Waldberg er gaaet, medens Stella staar ubevægelig.

39.

Gade.

Waldberg kommer gaaende, seende paa Husfacaderne efter et Skilt, i 1' Sals Højde finder han, hvad han søger, og drejer ind ad Porten. Bag ham er Hertz fulgt. Man ser ham skjult bag en Plakatsøjle hvorpaa der sidder en Cirkusplakat visende Stella.

Et Minuts Pause til Forberedelse af 3' Akt.

40.

3' Akt.

× Paa en Trappeafsats.

Foran en Dør, der bærer Paaskrift: Meyer & Barstein, Juveler en gros, kommer Waldberg til Syne og gaar ind.

41.

Hos Juvelhandleren.

En af Cheferne er tilstede, beskæftiget med at veje nogle Ædelstene og opskrive Tallene. Døren gaar op og Waldberg kommer ind, hilser bekendt og tager Perlehalsbaandet frem; derpaa rækker han det til Juvelhandleren og spørger, om han vil købe det; denne tager imod det, studser over dets Værdi og Skønhed, undersøger Perlernes Antal, Størrelse, Farve og andre Egenskaber, og vender sig saa til Waldberg og nævner en Pris, der gfaar denne til at studse ved sin Størrelse. Han bliver glad og slaar straks til. Juvelhandleren aabner saa Pengeskabet og tager et stor Bunke Pengesedler frem, tæller dem op og overrækker Waldberg Beløbet, som han stikker i Lommen, hvorpaa han hilser og gaar, fulgt til Døren af Juvelhandleren; denne ser atter paa Smykket, aabenbart glad for sit Køb.

42.

Foran Porten.

Waldberg kommer ud og gaar lettet og med fornøjet Mine bort uden at se Hertz, der stadig holder sig skjult, og straks efter skyn-der sig ind ad Porten.

43.

Juvelhandleren køber det stjaalne Smykke tilbage.

Hos Juvelhandleren, der endnu staar og ser paa Perlesmykket, som han er meget tilfreds med, Døren gaar op, og Hertz kommer hurtigt ind, hilser bekendt paa Juvelhandleren og giver sig straks til at tale om Perlehalsbaandet, som han vil købe tilbage med det samme, for en hvilkenksomhelst Pris, bare det gaar hurtigt. Juvelhandleren er forbavset, men gaar ind paa det og leverer det mod at faa en Chek, som Hertz udfærdiger med det samme. Derpaa beder Hertz Juvelhandleren sætte sig og skrive følgende Erklæring.

Har i Dag købt af Grev Waldberg et Perlehalsbaand, som er ble-

ven stjaalet i Hr, Hertz's Butik (Meyer A Barstein).

Juvelhandleren ser af og til forbavset op, men Hertz skynder blot paa ham, stamper nervøst i Gulvet af Ivrigheid efter at komme afsted, Juvelhandleren sætter sit Forretningsstempel paa og rækker Erklæringen til Hertz, der løber den igennem og derpaa stikker den i Lommen og løber hastigt bort, efterladende den overraskede Juvelhandler.

44.

Foran Porten.

Hertz kommer hurtigt næsten løbende ud af Porten, standser et Automobil, der netop kommer forbi, og opgiver Adresse i det samme hans giver Kusken et Pengestykke, denne kan ikke give igen, men Hertz skynder ogsaa bare paa ham og springer ind, Automobilens Kører derpaa afsted i samme Retning, som Waldberg er gaaet, saa hurtigt som muligt.

45.

Foran Hertz Butik.

Automobilens Kører op og Hertz springer ud og løber ind i Butikken.

46.

I Hertz Butik.

Hertz kommer hurtigt ind og spørger Expedienten, om der har været spurgt efter ham; han bliver tilfreds med, at det ikke har været Tilfælde, tager hurtig sit Overtøj af og lader en af Expedienterne bringe det bort. Hertz staar og smiler ved sig selv, saa vender han sig ved at høre Døren aabnes og Waldberg træder ind. Herrerne hilset formelt paa hinanden og Waldberg meddeler, at han er kommet for at betale sin Spillegæld. Hertz smiler og slaar ud med Haanden som om det var en Bagatel, tager saa sin Tegnebog frem og tager ud af den Erklæringen fra Juvelhandleren og Grev Waldbergs Gældsbevis paa Visitkortet fra Aftenen før. Waldberg tager Pengesedlerne frem og tæller op til Summen ligger paa Bordet, saa lukker Hertz Tegnebogen igen, rækker Waldberg hans Visitkort, denne river det over og kaster det fra sig. Dermed er det hele afgjort,

de bukker for hinanden, stift og afmaalt, saa gaar Waldberg sin Vej. Hertz tager Perlesmykket op af Lommen og ler for sig selv.

47.

X I Cirkus, sammesteds som første Scene, Waldberg (klædt i Smoking) staar med Stellas Kappe over Armen, Han kærtegner hendes Hest, medens han ser hende modtage Fremkaldelser. Mængden af Blomster er kastede ind i Manegen og Publikum i Logen har rejst sig op og klapper, da Stella kommer tilbage. Staldkarlen bringer Mængden af Buketter forbi, Stella kærtegner Hesten endnu engang, medens Waldberg kærligt hjælper hende Kappen paa, saa gaar de sammen bort til.

48.

Paaklædningsværelset.

Paaklædersken er beskæftiget med at gøre i Orden. En Staldkarl kommer ind med en Bunke Buketter og lægger dem fra sig. Straks efter kommer Stella med Waldberg. Paaklædersken trækker sig distrahit tilbage. Stella er lidt adspredt og nervøs, medens Waldberg paa hendes Vegne er glad for Successen og ser paa Blomsterne Stella læser paa et Par af Visitkortene og siger, hvem de er fra, men hunfarer pludselig sammen ved et af dem og gemmer det til side. Waldberg bemærker det ikke, men lægger Mærke til hendes Adspredelse og triste Mine. Han spørger hende, hvad der er i Vejen men hun ryster smilende paa Hovedet som for at bevligte ham, men han taler indtrængende til hende; hun svarer ikke, men Taarerne løber stille ned ad hendes Kinder. Waldberg ser det og hende til sig; pludselig slaar hun Armene om ham og hulker idet hun kljnger sig til gam, Saa banker det. Stella rejset sog og samler sig saa meget, hun kan; Paaklædersken kommer ind og Stella sender svagt smilende Waldberg bort for at hun kan komme til at kbaede sig om.

49.

Hos Hertz.

Elegant Labinet. En Tjener er i Færd med at dække Bord til 2 Kuverter. Hertz kommer ind i Kjole og med Pels paa, som T jeneren

hjælper ham af og bringer ud, Hertz ser paa Borddækningen, ordner lidt paa Blomsterne paa Bordet, gnider sig i Hænderne og glæder sig øjensynligt.

50.

Paaklædningsværelset i Cirkus.

Efter Forestillingen samme Aften.

Stella er omklædt i Selskabsdragt, Hun gaar op og ned ad Gulvet, vridende sig i Hændene af Angst og Sorg, men ved ingen Udvej. Paaklædersken er ved at ryddet op, ser af og til bekymret paa Stella, i denne standser, spørger Paaklædersken, hvad Klokken er, og da denne har Svaret efter at have set paa sit Ur, paa Toiletbordet, taget hun saa den endelige Beslutning og sender Paaklædersken efter en Vogn. Da hun er bleven alene, staar hun et Øjeblik og stirrer forpint frem for sig. Døren gaar op og W. kommer ind. Stella gør en Kraftanstrengelse og ~~smiler~~ smiler til ham, men hun studser ved at se hende i Selskabsdragt og spørger, hvor hun skal hen. Hun søger Udflugter, kan intet finde paa at sige og blive mere og mere forvirret, hvilket gør Waldberg mere og mere mistænksom, Han forlanger Besked, men Stella beder og bønfalder ham om ikke at spørge, hun elsker ham jo, og det maa være Svar nok paa alting. Hun vil lægge sig ind til hans Bryst, men han støder hende fra sig og kræver i en bestemt Tone Svar af hende. Hun gør sig haard, svarer ham kort, at hun har ingen Pligt til at aflægge ham Regnskab. Nu vil hun gaa, Han bliver fortvivlet, vakler næsten under Slaget, sætter sig og stirrer tilintetgjort frem for sig, medens hun langsomt tager sit Overtøj paa, idet han ad og til ser paa ham med stor Æmhed midt i sin Fortvivlelse. Da hun har faaet Overtøjer paa sig gaar hun hen til ham, klapper ham paa Hovedet og bøjer sig over ham. Hun bønfalder hende nu om ikke at gaa, hun maa ikke forlade ham, han griber fat i hende og trykker hende til sig, men hun strider imod, kæmper med ham og faar endelig vredet sig løs. Men han springer hen og stiller sig foran Døren og nægter hende at komme ud. Hun er rolig og ser paa ham, idet hun nærmer sig, og han viger uvilkaarlig for hendes bydende Blik. Hun gaar langsomt forbi ham, vender sig henne ved Døren, ser langt paa ham med et smertefyldt Blik, og gaar. Han har staaet og set paa hende ubevægelig.

Da hun er gaaet, dækker han Ansigtet med sine Hænder og kaster sig i en Stol i stum Hulken.

51.

Frk. Nielsen og hr. Helsengreen i stort, hvor de Superer.

I Hertz Kabinet.

Hertz gaar op og ned ad Gulvet i stærk Spænding og ser paa Uret, Han hører en Automobil komme udenfor, staar et Øjeblik lyttende i voldsom Spænding, hører saa Porten aabne sig og ser ud, som om han blev umaadelig lettet derved. Straks efter fører Tjeneren Stella ind. Hun staar stum og stille, han gaar ydmygt og forelsket hen til hende og kysset hendes slappe Haand; som giver han Tjeneren et Vink og denne tager Stellas Overtøj og bærer det ud. Derpaa byder Hertz Stella tage Plads ved Bordet, hun gør en Kraftanstrengelse og faar fremtvunget et Smil, lader sig saa drage hen til Bordet, hvor hun sætter sig ligeoverfor Hertz, denne skænker Champagne og hilser hende velkommen.

52.

I Paaklædningsværelset.

Waldberg sidder stadig tilintetgjort. Han løfter langsomt Hovedet forpint af Skinsyge, rejser sig støttende sig tungt til Bordet. Herved kommer han til at rive Stellas Taske, der ligger paa Bordet, ned paa Gulvet. Han bøjer sig og tager den op, staar et Øjeblik vaklende i indre Kamp, aabner saa Tasken og lader dens Indhold glide ud paa Bordet; mellem de forskellige Smaating, der indeholder, finder Waldberg et Visitkort, han tager det op og læser: Adorf Hertz, Bredgade, i Aften Kl. 12. Det giver et Stød i ham, hans Øjne bliver helt vilde af Raseri, og Forbitrelsen koger i ham, saa han næsten stønner; saa griber han Revolveren, der ligeledes laa i Tasken, stikker den i Lommen, river hurtigt sit Overtøj paa, og styrer ud ad Døren.

53.

I Hertz Kabinet.

Hertz og Stella er færdige med Souperen. Stella gør sig Umage for

at være saa venlig som muligt. Hertz er meget galant og konver-
serende; han skænker endnu et Glas Champagne, løfter det med Be-
gejstring og klinker med hende, tømmer Glasset, medens hun ~~KIKKER~~
~~KIKKER~~ nipper til sit. Saa rejser han sig og gaar, idet han stirrer
graadigt paa hende bag om Bordet, medens hun sidder ubavøgelig,
som en, der venter en Strafs Fuldbyardelse. Han stiller sig bag hen-
de og bøjer sig over hende og kysser hende paa Halsen. Hun farer
sammen som ved et Piskeslag hver Gang hans Læber berører hende
men bekæmper sig med en Uhyre Viljeanstrengelse til at blive
siddende. Men da saa Hertz vil berøre hende med sine Hænder og
vende hendes Ansigt mod sig, hkan hun ikke længere beherske sin
Modbydelighed, men rejser sig som for at ville flygte. Hertz gri-
ber om hende og trækker hende ind til sig for at kysser hendes
Haand, men hun kæmper imod, og hendes Modstand hidser Hertz op til
et endnu vildere Begær, saa de kæmper næsten rasende; han griber
hendes Hænder og holder dem fast som i en Skruestik og opnaar
saaledes at trykke et Kys paa hendes Haand, men Væmmelsen giver
hende Kræfter, og det lykkes hende at rive sig løs og slaa ham i
Ansigtet. Hertz tumler tilbage, hans Bryst bølger efter Anspæn-
delsen, samtidig med at der arbejder sig et vildt Raseri op i ham
Han kan ikke tale for forbitrelse, udstøder kun stønnende en Trud-
sel om, at hun skal komme til at angre dette, han vil knuse hende.
Hun trækker paa Skuldrene, saa aabner Hertz en Skuffe og tager
Perlehalsbaadndet frem, det giver et Sat i Stella ved at se det,
men hun indrømmer, at hun har sjaalet det. Saa tager Hertz Er-
klæringen frem fra Juvelhandleren om, at denne har købt det stjaa-
ne Smykke af Grev Waldberg, han ler spottende og viser hende Pa-
piret. Hun blegner ved at se den Fare, der truer hendes Elskede,
staar i indre Kamp. Hertz nærmer sig hende ydmygt, paa en slesk
og krybende Maade, men hun kan alligevel ikke bekvemme sig til at
lade ham røre ved sig, kaster Papiret til ham med en Mine, som
gav hun ham et Spark. Hans Vrede brulusser op igen, han griber
Papiret og lber hen til Telefonen for at tel efonere efter Poli-
tiet, men Stella springer hene og standser ham, hun indvilliger.
Hun lover at blive hans. Saa griber Hertz hende og kysser hende,
og hun lader det viljeløst ske. Hert z tager nu Erklæringen og

føjer til paa Foden af den: Det hele er en Misforstaaelse; gør Grev Waldberg min Undskyldning. ~~Af~~ Hertz. Stella ser paa Tilføjelsen og nikker. ~~Stella kaster sig~~ Kontrakten er opfyldt fra hans Side, nu staar kun hendes tilbage. Hun gaar nogle Skridt rundt i Stuen, idet hun gemmer Erklæringen paa Brystet, bryder saa ud i Sorg og Graad, beder om Naade, bønfaller om Skaansel, men Hertz er uhønhørlig. Stella kaster sig hulkende paa en Sofa og gemmer Ansigtet i Puderne. Hertz kaster sig over hende, slaar Armene om Hende for at vende hendes Ansigt om imod dig.

I det samme gaar Døren op, og Waldberg styrter ind.

Hertz springer op og vil protestere, men viger tilbage, da han ser Revolveren i Waldbergs Haand. Waldberg bebrejder nu Stella i haanlige og rasende Ord hende Utroskaben hun har rejst sig og vil nærme sig for at forklare alt, men hendes Ord og hendes Forsikring om hendes Brødefrihed ophidser Waldberg end mere og han løfter Revolveren imod hende. Hun breder Armene ud imod ham, men han trykker løs. Stella udstøder et Skrig og vakler, idet hun griber sig til Brystet, synker saa langsomt om paa Sofaen, bag ved sig i en halvt siddende halvt liggende Stilling. Waldberg er selv forstenet over sin Handling, han lader Revoldren falde og viger et Skridt tilbage, stirrende paa Stella, der føler paa sit saarede Bryst og faar Blod paa sin Haand derved, hun samler sine sidste

Kræfter, rejser sig halvt vaklende og gaar usikkert hen imod ham, tager Erklæringen op fra sit Bryst og rækker ham den. Han ser paa den, den er nu genneskudt og plettet af Blod. Han studser og forstaar, hvad der er sket, lader Papiret falde, og vender sig atter til Stella. Denne vakler nu og er ved at falde om paa Gulvet, men Waldberg springer til og griber hende, da hun synker mod Gulvet, saa hun kommer til at ligge halvt knælende med Hovedet støttet mod hans Arm. Han beder hende om Tilgivelse for alt. Hun kan ikke mere tale, men smiler blot til ham og klapper hans Hoved med sine sidste Kræfter. Saa takker de hinanden for al Lykke med et sidste Kys og Stella udaanden. Hun glider ned paa Gulvet og Waldberg knæler ved hendes Side.